

[Transcript] Nationens mareridt / En mors mistanke

Det er fredag aften i TV-studie Ierland. Der er gået 14 dage.
14 dage siden Rachel Callerli blev mørtet i sit hjem lidt nord for Dublin.
Drappet skete om formidagen, mens hens børn var i Børnehaven,
og hens mand Joe var på arbejde.
Politiet har været med mistænktet eller mistanker.
Det er ikke det, der har været med.
Det er ikke det, der har været med.
Det er ikke det, der har været med.
Politiet har været med mistænktet eller mistanker.
Familien er desperat efter et gennembrud i sagen.
Derfor er Joe, Rachel's mand, og Rose, Rachel's mor,
ankommet til TV-studiet for at deltage i det populære program,
The Late Late Show, der sendes direkte.
Det meningen, de skal fortælle om sagen, og spørge offentligheden om hjælp,
for at komme nærmere på et svar om, hvem der slog Rachel i hjælp.
Det er så vanligt, at familien til et parpsår for selv går på live TV,
for at spørge om hjælp til opklaringen.
Normalt er det politiet, der står for den slags.
Men Joe har insisteret, og overtalt sin firma, Rose, til at tage med ham.
De reklamepausen vises Joe og Rose ind i studiet, hvor verden tager imod dem.
De bliver placeret i to ståle, lige ved siden af hinanden.
Rose blinker lidt med øjnene.
Hun skal vende sig til det skarpe lys fra lamperne i studiet.
Der bliver talt ned, og verden kigger ind i kameraet,
og byder serende velkommen tilbage til studiet.
Han introducerer sine gæster med en alvorlig mine,
mens han lægger mærke til, at Rose er lidt tilbageholden.
Han tænker ikke nærmere over det.
Det er måske ikke så underligt, tager betrækningsen af,
at hun lige har mistet sin data på den mest trækkeske måde.
Baysen af situationen, du har tænkt, har du tænkt, at du har tænkt,
at du har tænkt, at du har tænkt, at du har tænkt, at du har tænkt,
at det er nogen, der har tænkt, at du har tænkt.
Ja, jeg tror, at der, hvor det mødder var, var i bilen,
der var den sidste rum i bilen.
Så det er den rum, hvor du er sikker på, at du tager nogen,
og du har tænkt, at du har tænkt.
Hverden spørger om politiet har nogen teori om,
hvorfor Rachel blev mørtet.
Joe tager uret.
Han fortæller, at han har sin egen teori,
at modern må være ensom Rachel kendte,
at det ikke kan være tilfældig drøveri, der er gået galt.
Hverden kigger over på Rose.

[Transcript] Nationens mareridt / En mors mistanke

Hendes udtryk overrasker ham.

Hun er anspændt, hendes ansigt af Blight og Spist,

og hun har trukket sig så langt væk fra Joe som muligt.

Det er næsten, som om hun ikke bruger sig om sin svensken, at hun tænker noget dårligt om ham.

Det gør hun også.

Rose er lige her, som hun sidder der og krymper i stolen, overbevist om, at den mand, der har drabt hendes data, er den selv samme mand, der sidder lige ved siden af hende.

Mit navn er Thomas Klingby.

Du lytter til Nationsmarit, en podcast om virkelig forbrydelser fra hele verden, der rammer og lammer en befolkning.

Det, du nu skal høre, er en sand historie fra Irland, om et brutalt mord begået i opfordres eget soveværelse.

Den historie om en mor som mistanke, om en utrettelig efterforsker, og om en mor, der ikke har den fjerneste situationsforståelse.

Et par uger før TV-udsættelsen mand af den 4. oktober 2004 er en normal hverdag for familien Callery og Riley.

Joe, Rachel og deres to drejninge.

Dagen begynder, som den plejer med at Joe kører på arbejde allerede kl. 5.30 om morgenen.

Han har en aftale med en kollega inden de møder ind på kontoret.

Det er Rachel's ansvar, at aflevere og hente børnene i Børnehaven.

Den mindste er kun to år, og skal hentes allerede efter frugterst.

Omkring klokke 9 kører Rachel med begge drejninge til Børnehaven.

Bag efter, omkring klokke 9.45, gør hun tilbage til huset.

Hun går ind af hoveddøren, som hun plejer.

Der er ikke noget, der alarmerer hende.

Hun er endnu uvidende om, at hun ikke er alene.

Hun går ud i køkkenet og lukker døren bag sig.

Så går hun hen til køkkenbordet for at lave en kop kaffe til sig selv.

Morderen træder lydløst frem bag hende.

Med alle sine kræfter slår han hende i baghovedet med en tung genstand.

Rachel falder om, men er stadig ved bevidsthed.

Hun vinder sig og kigger på sin overfallsmand.

Hun tøver døjblik, men forsøger sig at kravle væk.

Manden tager fat i Rachel og slipper hende ind på soveværelset, hvor der ikke er nogen, der kan se, hvad der foregår.

Hun slår fra sig, og gør alt for at komme fri, men han er stærkere end hende.

I soveværelset fortsætter han sit overfall.

Han hammer sit tunge våben ind i hendes hoved gentene gange.

Enkelte af slagene er så voldsomt, at hjerneskalen knækker og hjernen blottes.

Han slår ikke kun Rachel i ansigtet, men også på kroppen, mens han tager kvæletag.

Rachels blodet sprøjter op på væggene og på dobbelt sengen.

[Transcript] Nationens mareridt / En mors mistanke

Der er blod over alt.

Rachel ligger stille. Morderen stopper sine slag.

Han rejser sig fra den livløse kropp og går ud i køkkenet for at få været.

Blodet fra de mange slag flyder ned i Rachel's hals,

og som lungerne trækker efter været opstår en gulen.

Rachel er stadig i livet.

Morderen hører Rachels rejrende og skynder sig tilbage til soveværelset,

hvor han igen slår Rachel gentene gange.

Nyt blod kastes op på væggen, hvor det ligger så oven på det allerede eksisterende.

Denne gang ved Morderen siger, at Rachel virkelig er død.

Det er hun.

Omkring klokken 13.10 ringer Joe hjem til Rachel, fordi her børnene ikke er blevet hentede.

Han får ikke fat i hende. Han ringer til Rose, Rachels mor, for at høre om hun ved noget.

Rose ved ingenting, men fornemmer noget af galt.

Hun kører over til sin datasus for at se, om der er sket noget.

Rose ankommer klokken 13.45.

Rachels bil er hjemme, kan hun se. Hun er udenfor, og døren står åben.

Rose fornemmer med det samme, at noget så færdeligt er sket.

Indenfor er køkkenerudet, alle skuffer et tympel ud på guldet, et skab af vildtet.

Der er blod i køkkenet.

Det ligner et røveri. Måske et røveri, der var i gang, da Rachel kom hjem.

Rose går længere ind i huset med hjertet op i halsen.

Entet i verden kan forberede hende på det grov fulde syn, der møder hende.

Der møder hende i sovværelset.

Lidt senere ankommer Joe. Han løber ind i sovværelset, hvor Rose befinder sig.

Han tager sig til hovedet og rober. Rachel, hvad har du gjort?

Rose undres over Joe's valg af ord, men er selv i chok, og tænker ikke sammenhængende.

Ligevel kan hun ikke være med at undre sig. Er det Joe's måde at udvise sov på?

Politiet ankommer. Deres første opgave er at sikre gærningstedet, så ingen kan udlægge.

Politikommisseren går sin første, vægtige runde, hvor han sørger for at lægge mærke til alting.

Han er ikke i tvivl. Det ligner ikke et røveri, der tilfældigvis gi' galt.

Det ligner et overlagt drap, og en da et drap fyldt med vredet.

Komisseren er instinktivt sikre på, at Rachel kendte sin drapsmand, og at vidkommene skal finde vinder, bekendte eller familie.

I dag efter drapet undersøger politiet teknisk afdeling gærningstedet grundigt for DNA og fremmede fibrer.

Politiet udsender spørgeskema, artenaboer og kollegaer, venner og familie.

Betjente gennemsøger området, de leder efter drapsvåbnet og andre beviser, der kan pege på en mistænkt.

Der er ikke noget spurg af våbnet, men ikke så langt fra hjemmet finder din eske med smøkker og en kæmkorder, begge dele stammer fra hjemmet.

De er ikke gennem der vejen, de nærmest bare kastede tilfældigt ind i vej siden, som om det hele slet ikke handlede om 20 koster.

Kommissæren bekræftes igen i sin første antalelse, det var ikke et røveri, der gik galt.

[Transcript] Nationens mareridt / En mors mistanke

En uge efter drabet bliver Rachel begravet, kirken er fyldt til randen med sørgende gæster, der allerede er i chok over det brutale drab på Rachel.

Hun var elsket af mange mennesker og selvfølgelig er i sær hendes nærmeste familie i dyb sov over tragedien.

Medierne er der også.

Der sker meget få mor i erland, og når de sker, er de som regel ikke på unge møder eller inden for hjemmes fire beskyttende vægge.

Joe holder en tale for forsamlingen, hvor han fortæller om Rachel, hvor små kun var og hvor meget han holdt af hende.

Men så siger han noget som Rose igen stus over, henvendt til personen, der drabte Rachel siger han, Rachel tilgiver dig.

Og det er ikke den eneste underlige adfærd for Joe's side.

Nogle dage efter at teknikerne er færdige med undersøgelserne af gerningstedet, og Joe og drengene kan få deres hjem tilbage,

tilbyder politiet og gør hjemmet rent fra blod ved at afvaske vægge og gulde.

Men Joe takker nej.

Hvilket er en overraskelse fra kommisseren.

Hvorfor har Joe lyst til at flytte tilbage til det uhyggelige hus, og så er han dermed indtået blod over det hele?

Det bliver endnu mere bizart, da Joe inviterer Rachel's familie til at komme på besøg i det uvasket hjem,

for at se gerningstedet, som det ser ud.

Han fortæller dem, at det har givet ham en ændre fred og ro, og han håber, det vil gøre det samme fra dem.

Rose vælger ikke at komme, men Rachel's søskende og far kommer, selvom de mest af alt ikke har lyst.

Der er lige valgt noget underligt ved det hele, som gør dem en ny skær af.

Da de ankommer til huset, insisterer Joe på at afspille telefonsvaren,

hvor de kan høre de gentagne beskeder han lavede, der han ikke kunne forfat på Rachel den skæbne svang af morgen.

Joe skoer hiltop for højtaleren.

Man kan høre hans stemme på beskederne er desperat.

Det er forfærdelige ord at høre på, når familie nu ved, hvorfor Rachel ikke svarede.

Alligevel er der noget ved beskederne, der virker lidt underligt.

Hvorfor bliver han ved med at lægge de lange beskeder?

Det hele virker ligesom lidt planlagt.

De får den tanke, at Joe spiller en rolle.

Den samme nane mistanke ligger i politikommisserens baghovedet.

Han har også set interviewet på TV, og han lavede også mærke til Roses reaktion med siden af Joe.

Kommisseren havde frarådet familien og gruppe på TV, men Joe havde insisteret.

Der er noget galt fra nemmerkommisseren, og den slags tanker skal en politimand lytte til.

Joe blev hævet ind på politistationen til afhøring.

Kommisseren vil gerne vide, hvordan deres ægteskab var.

Joe fortæller, de var meget glad for hinanden.

[Transcript] Nationens mareridt / En mors mistanke

De havde været giftige 6 år, og de havde været et lykkeligt ægteskab. Kommisseren spørger om de havde nogen finere eller uvenskaber. Joe svarer, at sådan noget var der ikke noget af. Helt ikke tidligere kærester spurgte Kommisseren. Nej, svarer Joe. Og der hælder ikke nogen af dem, der har affærer ved siden af til forhøjere. Det er en underlig ting at sige, synes Kommisseren, hvorfor lige pludselig begynder at snakke om affærer. Han begynder at grave i, om Joe måske selv har haft en affærer. Og efter et stykke tid indrømmer Joe, at ja, han har haft en affærer, men kvinde vil navn Nicky. Men det er for længst afsluttet, bedyr han. Også en anden ting tænder alle advarsesignaler hos Kommisseren. Han ved fra sin efterforskning, at der er blevet indgivet en anonym anmeldelse mod Rachel. Hvor hun bliver anklaget for vold mod sin børn. Det under Kommisseren en hel del, at Joe ikke med et eneste ord nevner den anonyme anmeldelse. I følge ham har deres ægteskab været strålende og lykkeligt. Det er en lidt underlig ting, at tilføje frivilligt. Kommisseren tror ikke på Joe, der er noget forkert ved ham. Han er bare ikke nogen beviser. Og hvad hvad er? Joe har et alibi. Før han mødte ind på kontoret den morgen, mødtes han med en kollega for konturfunker kaffe. Det fortalte han obrændeligt til politiet, og kollegaen har nu bekræftet det. Hvis det holder, kan Joe ikke være moderne. Det er nok svært at sige noget indtidigt om, hvordan man opfører sig, når man har mistet sin kognit brutalt drab. Men de fleste gemærker alligevel, at Joe's måde at opføre sig på virker alt andet naturligt. Joe opfører sig mere som en true crime fan, end en sørgne enkemand. Hans interesse for at være i medierne stiger i tiden efter tv-interviewet. Han har for eksempel med et radioprogram, hvor han ikke taler om Rachel og deres liv sammen, og hvilket menneske hun var. Han taler udelukkende om mor, og hans teori om, at Rachel kendte sin mor der. En teori, som han mener har inspireret politiet efter forskning. Det virker som om han føler sig hævet over politiet, som om han er en klogere, deliktiv hendem. Han inviterer også journalister og fotografer på besøg hjemmet. Han fortæller, hvordan han mener, at mor er foregået. Han understreger endnu en gang, at det er hans teori og at politiet er inspireret af ham. For at være sikker på, hvad journalisterne forstår, hvad Joe mener, demonstrerer han med sig selv som skuespiller, hvordan Morton formentlig har siddet over på Rachel og slået hende flere gange. Han fortæller også, hvordan Morton kom ud i køkkenet og kunne høre, at Rachel rejlede, og dærefter vendt tilbage til hende. Journalisterne kan ikke tro på det, de hører. Det her er ikke en ægte mand i sorg. Det minder mere om en gærlingsmand, der udviser en bizar stolthed for sin egen gærning. Journalisterne begynder at spekulere. Kan Joe være Morton? Har han mørtet sin egen kone?

[Transcript] Nationens mareridt / En mors mistanke

Og i så fall hvorfor?

Kommissering fortæller efter forskningen.

Han har nu fået indsamlet opkaldsudskrifter fra Teleselskabet for Joe's mobiltelefon.

Hans ene mistanke bliver her begravet.

Joe's affærer er ikke afsluttet.

Flere gange hver dag har det blevet sendt sms'er og blevet fortalt opkaldt mellem Joe og kvinden ved navn Nicky.

Særligt på dagen for drabet er der hæftige kommunikation mellem Joe og Nicky.

Lige fra morgenstunden hvor Nicky ringer til Joe og de taler sammen i 20 minutter, mens Joe er på vej på arbejde.

I alt er der 18 opkald og sms'er mellem de to på drabdagen.

Det ligner et motiv, men der er stadig et alibi.

En mandlig kollega til Joe, til sygledende Troverti, har fortalt, at de to er en kop kaffe sammen på drabtidspunktet.

Kommisseren afprøver igen alibiet.

Denne gang inviteres Joe og kollegaen til at gå den tur, som de gik sammen den morgen.

Først er det en kollega som går turen og undervejs fortæller hvor de købte kaffe og drakten.

Så er det Joe's tur.

Der kunne nærmest ikke være større forskel på de to udlægninger om, hvad de to kollegaer har foretaget sig.

Joe sidder i nettet nu.

Han har en affærer, som giver ham et motiv for drabet.

Samtidig holder hans alibi til sygledende ikke helt vand.

Det suden har teknikerne fundet blod inden i Joe's støvle, altså ikke udenpå, men dybt ned i støvlen. Hvilket syder på, at støvlerne har stået i nærheden af drabd, mens det blev begået.

Hvordan kan det være muligt, når Joe havde sine støvler på, da han ankom til gærningstedet efter drabdagen?

Joe er nu officielt sands hovedmistængde, og han bliver anholdt af politiet under stor mediebevognhed.

Desværre, at dommeren ikke egentlig med komiseren.

Alt, der eksisterer, er indisjer.

Der mangler nogle mere håndfaste beviser, hvordan det er.

At Joe har en affærer, og at kollegaen ikke kan huske, hvor de gik, gør ikke Joe til mortar.

Der er brug for noget mere håndgribligt.

Et morvåben, et vidende eller en tilståelse.

Og komiseren har ingen af delene.

Joe bliver løstladt samme aften som anholdelsen, igen til stor mediebevognhed.

Komiseren er på barbund.

Der er nu gået fem måneder, uden han har kommet nærmere et konkret bevis.

I sin frustration besøger han Rose, for at tale med hende om situationen.

Måske vi hun noget, som hun har glemt at fortælle.

Komiseren fortæller Rose om de manglerne beviser.

Han spørger hende om, at hun kan komme i tank om noget, der kan indholde et bevis.

Er der noget værktøj eller noget andet tungt, som hun har set før?

[Transcript] Nationens mareridt / En mors mistanke

Er der måske nogle vidner, naboer eller venner, som komiseren skal spørge igen?

Rose skænker en kop 10 til komiseren.

Hun tænker lidt over hans spørgsmål, og så udbruder hun.

Det kunne jo være, at Joe havde skrevet noget i sit brev til Rachel.

Komiserens bedste øge er, hvilket brev?

I Rachel's familie er der tradition for, at når en i familien dør,

skriver de andre familiemedlemmer et brev til den afdøde.

Brevet ligger sned i kisten, og bliver begravet sammen med den afdøde.

Kun afsenderen ved, hvad der står i brevet.

Det er kun mellem afsenderen og den afdøde.

Sådan gjorde de også med Rachel.

Det var en overraskelse for Joe for det, han ikke prøvede før,

men da han fik papir og pen i hænderne, begyndte han alligevel at skrive.

Rose husker tydeligt, at Joe forlede sit papir sammen

og lette ned i kisten til Rachel.

Kunne det tænke sig, at det var en tilståelse?

Hvad ville han ellers skrive, hvis han var moderne?

Komiseren takker fra 10 og skynder sig tilbage til stationen.

Han varagerede, at kisten bliver grad op igen for at se, om brevet er der.

Det er ikke sikkert, at det er muligt at læse brevet længere

på grund af forrådelse, men han har ikke andet at gå efter.

Den 8. marts 2005 bliver kisten gradet op,

og teknikerne finder rigtig nok alle brevene ved siden af livet.

Det sværer, at de er stortidt alle uleselige.

Vi hjælper at læse sig teknologi i lykkeligste teknikerne at fremkalle buksdævrene

og det lykkes også med at finde Joe's brev.

Komiseren er spændt.

Joe's brev er bare ikke en tilståelse.

Det er tvært imod en kærlighedsaklering,

og han hyldes til det liv, de to har haft sammen.

Alligevel er der nogle overvalg i brevet, der skerper komiserens nysgavighed.

Bl.a. bærer Joe Rachel om tilgivelse.

Det er den samme formulering, som Joe brugte i kirken til begravelsen,

hvor han sagde, at Rachel ville tilgive hvem ind, der havde mørtet hende.

Han skriver også, at brevet er det sværeste, at nogen har skrevet

af grunde, som kun han og Rachel kender.

Det indikerer, de to deler en hemlighed, som ingen andre kender til.

Kunne den hemlighed være morad.

Rachel så, hvem der mørte hende, hun så ham direkte i øjnene.

Jeg havde hemligheden kunne være morad, men det kunne også være andre ting.

Der er jo altid hemligheder mellem ægtefolk.

Selvom brevet indeholder en uhyggelig dobbelthed,

er det heller ikke nok til at anklage Joe for morad på hans husdrug.

En ugen måneder går, hvor politiet gennemgår informationen fra gærningstedet

[Transcript] Nationens mareridt / En mors mistanke

for at se, om der er noget, de har overset.

Det er der ikke.

Der er ikke noget, der forbinder Joe til gerningsstedet på gerningstidspunktet.

DNA og fingeraftryk er ubrugelige, for selvfølgelig vil Joe's DNA og fingeraftryk være i huset, han bor der jo.

De sævanige tråde, politiet kan følge, kan ikke anvende sig denne sag.

Så hvad kan så forbinde Joe til morad?

Komiseren kører en tur i sin bil.

Den rute, han forestiller sig, Rachel kører det, inden hun blev mørtet.

Han kører fra hjemmet og hen til Børnehaven, hvor han vender bilen og kører tilbage igen.

På tilbagevarien får han selvfølgelig øje på noget vindfabrik.

Der sidder et videokamera ved fabrikens port,

som har sat op for at holde øje med lasbilerne, der kører ind og ud.

Han stiger ud af sin bil og kigger på kameraet.

Det ser ud som om, at kameraet også filmer noget af vejen.

Komiseren kontakter fabrikken og får adgang til de gamle videofiler.

På dagen fordrappet ser komiseren Rachel's bil.

Både at den kører hen til Børnehaven og tilbage igen.

Det var altså den rigtige vej, som komiseren havde forestillet sig, at Rachel ville køre.

Nu blev videerne finkemmet,

og optalelser fra vejen omkring gerningstidspunktet bliver nøje studeret.

Der er flere mulige veje til Rachel's hus,

så det er slet ikke sikkert, at Morton kom gøre den vej,

hvis han er ude i en bil.

Men så genkender betjentene en bil, en fjads.

Det er den samme modell, som Joe's bil.

Tidspunkterne passer.

Rachel's bil kører mod Børnehaven klock 9.03

og kommer tilbage igen 9.45.

Klock 9.10 kører fjerten i retning mod huset,

og kører den anden vej igen klock 9.59.

Er det Joe's bil?

Desværre er nummerpladen uleselig i videokameraers vinkel.

Men politiet beslutter sig for at efterprøve ideen.

Der er 2.500 biler i Irland af den samme modell.

Og politiet henvender sig til alle bilerajere i området.

De finder ikke alleajere,

men de finder nok til, at politiet mener, attentyndigheden for Joe's bil er meget høj.

Samtidig kommer der endnu mere data fra tilselskabet.

Kommissieren havde håbet på, at de havde optaget samtalerne fra Joe's telefon, men det har de ikke.

Til gengæld har de information om, hvilke master der har været i nærheden af Joe's mobiltelefon,

[Transcript] Nationens mareridt / En mors mistanke

da SMS'erne og opkallene blev fortaget.

Det er som om Joe allerede visste de her ting,

for han fortager ikke nogen opkall, eller sender SMS'er i tiden lige omkring drabdet.

Men han modtager opkall og beskidder.

Klock 9.25 får han et upesværd opkall fra en kollega.

Klock 9.52 får han en SMS fra en anden kollega.

Bække gang benytter telefonen den master Tittis Parachel og Joe's hjem.

Og ikke den master, der i nærheden af, hvor Joe påstår, han har været med sin kollega.

Joe's kollega, som gav Joe'et alle biv, bliver afhørt igen,

fordi der er også data fra hans telefon.

Kollegaen tilstår.

Endelig. Han var ikke sammen med Joe på det påkældende tidspunkt.

Det er nok for kommisseren, og han anholder Joe for anden gang.

Telefonen masterne og videokameradere af en bil, som ligner Joe's bil,

er bare stadig ikke nok for Dommorn.

Der mangler et endnu mere tydeligt bevis for Joe's motiv.

En affære er åbenbart ikke nok, og Joe bliver løslet for anden gang.

Kommisseren ved, han er tæt på. Han mangler bare den sidste bræk.

Eller han vil blive vanvittige, har han set sig sur på en uskyldig mand.

Hvis kommisseren tvivler, er det mere på rettsprocessen end på siddaget instinkts,

og han får en sidste idé.

Hvad med Joe's computer, som politiet beslaglager, er der noget på den?

Technikerne kigger på den, og umiddelbart er der ikke noget.

Men måske nogle slettede males, som kan findes frem igen.

Det kan man, om han finder nogen.

Joe har over en lang periode skrevet en lang række males til sin familie,

om ægteskabets problemer.

Særligt til sin søstere, men også til sin mor.

Han beskriver, hvordan Rachel har behandlet drengene,

trukket dem i ørene og ropdabben.

Han skriver også, at Rachel Lyver er under for ham.

Og han er sikker på, at hun har en affære.

Han skriver, at ægteskabet er dødt, og at en skilsmise er eneste udgang.

Det er al samme løgn, men det males tyder på,

at Joe over en længere periode har forsøgt at manipulere sin egen familie

til at tænke dårligt om Rachel.

Det viser sig også, at den anonyme anmeldelse

til de sociale myndigheder om Rachel's påstået vold over for børnene

er indgivet af, at Joe's mor baseret på Joe's males.

Endelig har kommisseren fundet en mail, der indegyldigt sikrer Joe

et motiv for at myrde sin husstro.

Efter den anonyme anmeldelse har Rachel og Joe et møde med en sags behandler.

Her lærer Joe, at hvis paren går fra hinanden,

vil han med alt sandsynlighed ikke få særlig meget samvær med børnene.

[Transcript] Nationens mareridt / En mors mistanke

Han vil blive degraderet til vikendt far
til en sekundær omsorgsperson for børnene.
Den status kan han ikke leve med.
Det er nok til, at han vil slå ihjel.
Kommiseren anhåller Joe en tredje gang,
og denne gang er dommeren enig.
De ved begge, at sands svageste punkt er,
at de ikke har et mordvåben, som kan forbindes med Joe.
De sætter deres lid til Jureen, og de beviser, at der allerede foreligger.
Den 25. juni 2007 går rett sagen i gang,
over fire lange uger for offentligheden et dybt indblik
i den modbydelige forbudelse, som Joe er anklædet for.
Alt fra den voldsomhed, hvor med drabet blev udført,
og til de sms'er, som Joe sender til sin ældskrinde Nicky
i dagen op til drabet.
Her beskriver han børnene, som om de allerede var en del af Joe og Nicky's liv sammen.
Den 21. juli 2007 træder Jureen frem med en afgørelse.
Joe er klæd af skyldig i mod på Rachel.
Rose og resten af familien udbrøder et jubel brøl.
Rose havde ret, helt fra begyndelsen, da hun fik mistanke til Joe på live-tv.
Endelig kan familien få fred i sjælen, og ret færdighedens gefølst
efter en lang, lang proces, holdt op af intuitionen hos en sørgende mor
og en vågen politikommissær.
Joe bliver idømt livstid, og han sidder stadig fængslet den dag i dag.
Han modtager flere bræver om ugen fra kvinder, der har forældsket sig i ham,
efter de har hørt om ham i nyhederne.
Men familien har vent ham ryggen, og han ser ikke længere sine børn.
Du har lyttet til nationens marit, produceret af Body Body fra Ali.
Men du skabte der Johan K. Jensen, lyd og musik af Gustav Nyeport.
Mit navn er Thomas Liebby.